

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2449/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Јанићијевић, адвокат из ..., против тужене Јавне предшколске установе „Пчелица“ Ниш, коју заступа пуномоћник Тања Савић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 847/25 од 09.05.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 847/25 од 09.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 847/25 од 09.05.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова за одговор на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3307/22 од 13.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле према туженој којим је тражио да суд поништи као незаконито решење директора тужене број .. од 22.11.2022. године којим је тужили изречена дисциплинска мера и то новчана казна у висини од 30% од плате исплаћене за месец у коме је одлука донета у трајању од три месеца и решење Управног одбора тужене број .. од 07.12.2022. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 103.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до коначне исплате, док је захтев за исплату већег од износа досуђеног, одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 847/25 од 09.05.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене и потврђена делимична пресуда Основног суда у Нишу П1 3307/22 од 13.01.2024. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је доставио одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за његов састав.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је поништај решења директора тужене и решење Управног одбора у вези изречене дисциплинске мере тужиљи због неевидентирања повреде која је нанета девојци приликом боравка у дечијем вртићу где је тужилца била васпитач – да би се повреда евидентирала у здравствени протокол, а чиме је извршена повреда радне обавезе из члана 164. став 1. тачка 15. Закона о основама система образовања и васпитања. Дисциплински поступак је спроведен правилно, а изречена мера је – новчана казна у висини од 30% три месеца) која је изречена је у складу са чланом 164. став 3. цитираног закона.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају не постоје услови да се дозволи одлучивања о посебној ревизији јер нема потребе за разматрањем питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана за изједначавањем судске праксе односно новим тумачењем парава па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП предвиђено је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Имајући то у виду, произилази да се ревизија тужилце не односи ни на једну категорију спора предвиђеног цитираним прописом тј. не ради се о парници о заснивању, постојању и престанку радног односа већ о поништају одлуке због учињене повреде радне обавезе.

Из тих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ангажовања пуномоћника, адвоката за састав одговора на ревизију туженог нису били потребни у смислу одредбе члана 154. ЗПП па је одлука као у ставу трећем изреке донета приеомном одредбе члана 165. став 1. истог закона.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић